

A MIFTR jelentésre vonatkozó kitöltési előírások

MIFTR jelentés

1. Kapcsolódó jogszabályok, fogalmak, rövidítések

A felügyeleti jelentés teljesítése során alkalmazandó jogszabályok körét az 1. melléklet 1. pontja, a táblában és a kitöltési előírásban használt fogalmakat az 1. melléklet 3. pontja, a rövidítéseket az 1. melléklet 2. pontja tartalmazza.

2. A jelentés formai követelményei

A felügyeleti jelentés formai követelményeit az 1. melléklet 4. pontja határozza meg azzal, hogy nemleges adattartalmú adatszolgáltatási kötelezettség az adatszolgáltatót nem terheli.

3. A jelentés tartalmi követelményei

A felügyeleti jelentés tartalmi követelményeit az 1. melléklet 5. pontja határozza meg.

4. A tábla kitöltése

A Bszt. 5. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás végzésére nem jogosult befektetési alapkezelők esetén a jelentési kötelezettség csak azon értékpapírtranszferekre, -átvezetésekre (a továbbiakban együtt: művelet) terjed ki, amelyeket a befektetési alapkezelő által kezelt két portfólió között, befektetési szolgáltató közreműködése nélkül hajt végre.

A tábla tartalmazza a két különböző ügyfélszámla (ideértve az adatszolgáltató saját számláját is) közötti műveleteket, ahol az értékpapír-átvezetés a belső számlák közötti, az értékpapírtranszfer pedig a külső számlát is érintő értékpapírmozgásokat jelenti. Minden műveletet jelenteni kell, kivéve azokat, amelyek a MiFIR tranzakciós jelentésben jelentésköteles tranzakciók elszámolásához kapcsolódnak.

A tábla tartalmazza az elsődleges piaci ügyletekhez kapcsolódó műveleteket és mindazon nem „kétlábú” műveleteket is, amelyek a MiFIR tranzakciós jelentésben nem szerepeltetendő ügyletekhez kapcsolódnak. Ezzel a korlátozással jelenteni kell pl. a forgalomba hozatallal, jegyzéssel, lejáratl, visszaváltással összefüggő műveleteket. Az utóbbi kitételrel összhangban, az értékpapírok számlákról történő „kivezetése” érdekében, jelenteni kell az értékpapírok fizikai megsemmisítését is. a) Ha a fizikai megsemmisítést lejárat, visszaváltás előzte meg, akkor az értékpapírok ügyfélszámlákról történő „kivezetését” elvben már jelentették (hiszen ezek jelentésköteles műveletek).

b) Ha azonban az adatszolgáltató gyakorlata az, hogy lejáratkor, visszaváltáskor átvezetik a fizikai papírokat egy technikai számlára, akkor első lépésben a technikai számlára történő átvezetést kell jelenteni (ezzel történik meg a lejárt, visszaváltott papírok ügyfélszámlákról való kivezetése), második lépésben pedig – a fizikai megsemmisítéskor – a technikai számláról történő „kivezetést” (terhelést) szükséges jelenteni. Az utóbbi esetben, a partner mezőben – a nem „kétlábú” műveletekhez hasonlóan – a saját BIC kódot szükséges szerepeltetni.

Jelenteni kell azt az átvezetést is, amelyiknél az egyik számla technikai, a másik pedig ügyfélszámla (ideértve az adatszolgáltató saját számláját is), mert az átvezetés érinti az adott ügyfélszámla értékpapír-állományát.

Az értékpapír-mozgások teljes láncolatának áttekinthetősége érdekében, a két technikai számla közötti átvezetéseket is szükséges jelenteni.

Minden értékpapír-jóváírást és minden értékpapír-terhelést jelenteni kell, függetlenül annak jogcímétől, azzal az általános korlátozással, hogy a MiFIR tranzakciós jelentésben szereplő tranzakciók elszámolásához kapcsolódókat nem kell jelenteni. Így szerepeltetni kell pl. a hagyaték átadásához kapcsolódó műveleteket, az ajándékozás jogcímén történő műveleteket, a cégek esetén a jogutód számlájára történő műveletet.

Az ugyanazon ügyfél két számlája közötti műveletek is jelentéskötelesek, tehát lényegtelen, hogy történik-e tulajdonosváltás vagy sem, és az is közömbös, hogy az adott ügyfélnek hol van a másik számlája. Az adott ügyfél ugyanazon számláján belüli (alszámlák közötti) mozgásokat azonban nem kell jelenteni.

A befektetési alapot ugyanúgy kell kezelni, mint akármelyik másik ügyfelet.

Az alapok számára végzett letétkezelési tevékenység részeként megjelenő számlamozgásokat (adás/vétel, egyéb értékpapír-transzferek két különböző számla között) a letétkezelőnek (mint befektetési szolgáltatónak) kell jelentenie, feltéve hogy a MiFIR tranzakciós jelentésben nem jelentette.

Az ügyfélmegbízások teljesítéséhez igénybevett külső partner és az adatszolgáltató közötti értékpapírtranszfereket is szerepeltetni kell, szintén azzal a feltétellel, hogy azok nem a MiFIR tranzakciós jelentésben jelentésköteles ügylet teljesítéséhez kapcsolódnak.

Az értékpapírtranszfert egy soron kell jelenteni. Az értékpapír-átvezetést (ha mindkét oldalon az adatszolgáltató egy-egy ügyfele áll) két külön sorban kell szerepeltetni: vételi (B), illetve eladási (S) oldalról. Értékpapír-átvezetésnél a partner azonosítójaként mindkét sorban a saját BIC-kódot kell feltüntetni.

A beazonosítatlan értékpapírtranszferek jelentésének módja attól függ, hogy ezek kezelése az értékpapír-nyilvántartási rendszerben hogyan történik. Ha pl. a beazonosítatlan értékpapírtranszfert először saját számlára számolják el, akkor első lépésként jelenteni szükséges egy vételt, ahol az ügyfélkód oszlopban a saját LEI-kódot kell szerepeltetni, a beazonosítást követően pedig egy átvezetést kell jelenteni, ahol az adatszolgáltató saját számlája az eladó, a transzfer eredeti címzettje pedig a vevő.

A MiFTR jelentés vonatkozásában (a KELER Központi Értéktár Zrt. Általános Üzletszabályzatában szereplő meghatározással egyezően) értékpapírnak minősül minden, a Tpt. hatálya alá tartozó okirat vagy – jogszabályban megjelölt – más módon rögzített, nyilvántartott adat, amely jogszabályban meghatározott kellékekkel rendelkezik és kiállítását (kibocsátását), illetve ebben a formában nyomdai úton történő vagy dematerializált megjelenítését jogszabály lehetővé teszi. Értékpapír továbbá az olyan okirat és befektetési eszköz, amely a megjelenítés formájától függetlenül a kibocsátás helyének joga alapján értékpapírnak minősül.

A jelentés vonatkozási napja csak munkanap lehet. Egy adott vonatkozási napra készített jelentés csak az adott napon végrehajtott műveleteket tartalmazhatja, amely szabály alól kivételt jelent a Magyarországon munkaszüneti napnak számító napokon végrehajtott műveletek jelentése. Az ilyen műveleteket a végrehajtásukat követező 2. munkanap 18 óráig kell jelenteni az utolsó, még nem jelentett műveletekkel egyidejűleg.

A tábla egyes oszlopai:

1. oszlop: A bejelentő cég azonosítása: a műveletet végrehajtó vállalkozás (vagyis az adatszolgáltató) azonosítására szolgáló egyedi kód, az ISO 9362 szabvány szerinti (11 karakter hosszúságú, csak betűt vagy számot tartalmazó) SWIFT/Bank Identifier Code (BIC).

2. oszlop: Transzfer/átvezetés napja: az a nap (ÉÉÉÉHHNN formátumban), amikor a művelet ténylegesen megtörténik. Ha az értékpapírtranszfer egy ügyletkötéshez kapcsolódik, akkor itt jellemzően az elszámolás (teljesítés) napja szerepel. A 2. oszlopban megadott dátum egyúttal a jelentés vonatkozási napja is.

3. oszlop: Transzfer/átvezetés időpontja: a művelet végrehajtásának azon időpontja (másodperc pontossággal), amikor az adatszolgáltató belső informatikai rendszerében a művelet rögzítése, jóváhagyása megtörténik, ISO 8601 időformátumban (ÓÓ:PP:MM+/-ÓÓ, 11 karakter).

4. oszlop: Vétel/eladás jelzése: annak meghatározása, hogy a művelet az ügyfél (saját számlára vonatkozó művelet esetén a jelentő adatszolgáltató) szempontjából vétel (értékpapír jóváírása) vagy eladás (értékpapír-terhelés). A lehetséges értékek: „B” = Vétel, „S” = Eladás (1 karakter).

5. oszlop: Kereskedési szerep: annak meghatározása, hogy a vállalkozás a művelet saját számlájára (saját részére, illetve egy vagy több ügyfél megbízásából) vagy egy ügyfél nevében és annak számlájára hajtja-e végre. A lehetséges értékek: „P” = Saját számla, „A” = Ügyfélszámla (1 karakter).

6. oszlop: Az értékpapír azonosítása: az ügylet tárgyát képező értékpapír ISIN kódja. Ha az értékpapírnak nincs ISIN kódja, akkor a rövid nevének 1-12 karakterét kell szerepeltetni. Ha a rövid név 12 karakternél rövidebb, akkor annyi „X”-szel kell azt kiegészíteni, hogy 12 karakter hosszúságú legyen.

7. oszlop: Egységár: az értékpapíronkénti ár, a jutalék és a felhalmozott kamat figyelmen kívül hagyásával. Hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetén a nettó árat kell megadni a névérték százalékában (pl. 98.26% esetén 98.26-ot kell szerepeltetni). Ahol nem értelmezhető, ott 0-át kell jelenteni.

8. oszlop: Árjelzés: az a pénznem, amelyben az árat kifejezik. Hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetén a névérték pénzneme és a „%” jel. A pénznemet az ISO 4217 szabvány szerinti pénznem kóddal (3 karakter) kell megadni, amely hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnál kiegészül a „%” jellel (+1 karakter).

9. oszlop: Mennyiség: az értékpapír egységeinek száma, a kötvényeknél az össznévérték (alapcímletxdarabszám). A mennyiséget 5 tizedesjegy pontosságig lehet megadni, a tizedes jelölése ponttal történik (max. 19 karakter).

10. oszlop: A művelet hivatkozási száma: az adatszolgáltató által megadott, a műveletre vonatkozó egyedi azonosító, maximum 29 karakteres, egyedi alfanumerikus kód. Átvezetés esetén mindkét jelentendő sorban ugyanazt a hivatkozási számot kell szerepeltetni.

11. oszlop: Ügyfélkód: Azon ügyfél (beleértve az adatszolgáltatót) azonosítására szolgál, aki a 4. oszloppal összhangban vevőnek, illetve eladónak minősül. Alapesetben magánszemély esetén az ügyfél CONCAT azonosítóját (nem magyarországi magánszemély esetében is), nem magánszemély esetén az ügyfél LEI-kódját (ISO 17442 nemzetközi szabvány szerint meghatározott kód [LEI/Legal Entity Identifier (20 karakter)]), ha nincs LEI-kód, akkor egy belső kódot (max. 40 karakter) kell megadni. Saját számlára kötött ügylet esetén a saját LEI-kódot kell szerepeltetni. A jelentendő adat típusát a 14. oszlop értéke („C”, „L” vagy „I”) határozza meg.

12. oszlop: A megbízás/ügyletkötés napja: a műveletre adott megbízásnak, illetve annak az ügyletkötésnek a dátumát kell megadni, amellyel összefüggésben a műveletre sor kerül. Ha az értékpapír-jóváírás esetén a megbízás napja nem ismert, akkor itt is a 2. oszlopban megadott dátumot kell szerepeltetni, ÉÉÉÉHHNN formátumban (8 karakter).

13. oszlop: Elszámolás devizaneme: az ISO 4217 szabvány szerinti pénznemkód (3 karakter).

14. oszlop: Ügyfél kód típusa: a 11. oszlophoz kapcsolódóan az ügyfél azonosító kódjának típusa. A lehetséges értékek: „C” = CONCAT, „L” = LEI-kód, „I” = belső kód (1 karakter).

15. oszlop: A partner azonosítója: a partner BIC kódja.

Ha a partnernek nincs BIC kódja, akkor az adott intézmény rövid (vagy rövidített), beszédes nevét kell megadni, pontosan 11 karakter hosszán. Ha a rövid név 11 karakternél rövidebb lenne, akkor „X”-ekkel kell feltölteni úgy, hogy 11 karakter hosszú legyen.

16. oszlop: A jelentés készítésének napja: a jelentés lezárásának dátuma ÉÉÉÉHHNN formátumban (8 karakter).

17. oszlop: Mód: változás esetén minden adatot újra kell küldeni, kivéve a törölni szándékozott tranzakciót. A módosító jelentésben „M” jelöli a változással érintett sort, egyéb esetben „E” szerepel az oszlopban (1 karakter).